

Het gevecht wat borstvoeding heet

Sinds de geboorte van Daan ben ik begonnen met kolven. Wil zo graag dat hij borstvoeding krijgt, naar mijn idee het beste voor hem. Ook juist omdat ik op ten duur hem aan de borst wil laten drinken. Alleen heeft dat echt tijd nodig. We mogen blij zijn dat hij al zo goed z'n flessen drinkt. Hij krijgt eigenlijk nog weinig door de sonde. Al 2 dagen heeft hij al de flessen leeg gedronken. Ik weet ook dat de borst geven goed voor zijn mondmoteriek zal zijn. En dat speelt dus ook zeker een rol.

Maar nu ik inmiddels 4 weken kolf, breekt het echt op. Heb al een paar kleine dip momentjes gehad. Maar nu lijk ik er echt doorheen te zitten. Ik ben gewoon zo moe. Krijg te weinig rust. Twijfel dus of ik hier wel mee door moet gaan.

Advies gekregen van kraamzorg even goed uitrusten en af en toe kolven. Misschien kijk je er over 2 dagen wel anders over. Ook heeft ze voor me een afspraak geregeld met de lactatiekundige.

Weet dat hij ook groot en sterk wordt met kunstvoeding. Maar toch is het een moeilijke beslissing. Moet goed aan mezelf denken, maar dat schiet er nogal bij in. En dat uit zich emotioneel en totaal geen energie meer.

Door het gesprek met de lactatiekundige werd alles erg duidelijk voor me. Eerlijk gezegd had ik onbewust al een besluit genomen wat voor mij en Daan het beste is. En door het gesprek heb ik ook echt de knoop doorgehakt. Ik ga het kolven afbouwen. Dus over op kunstvoeding. Helaas zal hij dus nooit aan de borst gaan drinken. Maar een mama die hieraan onderdoor gaat is helemaal niet goed.

Tot nu toe kon ik de hele dag terug vallen op me man, maar vanaf maandag is hij weer aan het werk na een maand vrij te

hebben gehad.

Ben eigenlijk best opgelucht nu ik niet meer de hele tijd hoef te kolven. Zo kom ik meer tot rust en ook in me hoofd dus.

Geef je borstvoeding of kunstvoeding en waarom? Ben echt nieuwsgierig hoe andere mama,s dat doen...